

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/13/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120374062
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6120374062.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, zast. SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanej: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. D. XXX/XX, XXX XX E., zast. JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom A. B. X/X, XXX XX E., o zaplatenie 567,70 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 7Csp/39/2021 - 280 zo dňa 04. augusta 2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:
„I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 567,70 Eur istiny s 8% ročným úrokom z omeškania zo sumy 567,70 Eur od 01. 10. 2017 až do zaplatenia a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
II. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100%. O nároku bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“
2. Okresný súd tak rozhodol o žalobe žalobcu, ktorou sa tento domáhal zaplatenia žalovanej sumy s príslušenstvom titulom vzniknutého debetu z platne uzavretej zmluvy o bežnom účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 05. 09. 2011 a jej písomného dodatku zo dňa 05. 09. 2011 (ďalej len „zmluva“). Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenie dospel jednoznačne k záveru o opodstatnenosti žalobcom uplatneného. Konštatoval, že žalobca viedol na základe zmluvy v prospech žalovanej bežný účet, na ktorom ku dňu 26. 07. 2017 evidoval nepovolený debetný zostatok vo výške 567,70 EUR. Žalobca v súlade so zmluvou a VOP (bod 3.1 a 3.19) zmluvu vypovedal. Považoval za nepochybné, že žalovaná si nesplnila svoju povinnosť zo zmluvy, pričom žalobca vyčíslil celkový dlh, voči ktorému nevzniesla žiadne námietky. Žalovaná bola povinná sa riadiť zmluvou a dlh počas platnosti neuhradila a neučinila tak ani do začatia sporového konania, a preto okresný súd žalobe vyhovel v celom rozsahu, a to aj v nároku na príslušenstvo v podobe zákonného úroku z omeškania.
3. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), a tieto priznal vo výške 100% úspešnému žalobcovi.
4. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil v celom rozsahu a žalobu zamietol a zaviazal žalobcu na náhradu trov prvoinstančného a odvolacieho konania. V prípade,

ak by bola žalovaná zviazaná na zaplatenie akejkoľvek sumy žiadala, aby jej bolo umožnené túto sumu uhradiť v splátkach maximálne po 30 EUR mesačne, nakoľko jednorazová úhrada by mala pre ňu mimoriadne nepriaznivé dôsledky, pričom ekonomické záujmy žalobcu by povolením splátok neboli nijako dotknuté. Ako dôkaz predložila výplatné pásky za obdobie 08/2023 a 09/2023. Nestotožnila sa s plynutím premlčacej doby odo dňa 30. 09. 2020 v nadväznosti na plynutie dvojmesačnej výpovednej lehoty od 01. 08. 2017 do 30. 09. 2017. Tvrdila, že účet nemala používať už od roku 2014, a preto premlčacia doba mala nastať už skôr, a to niekedy v roku 2014. Nárok žalobcu považovala za premlčaný.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. S odvolaním napadnutým rozsudkom sa v celom rozsahu stotožnil a považoval ho za vecne správny. Poukázal pritom na vyslovený právny názor odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení č. k. 15CoCsp/12/2023 – 258 zo dňa 10. 05. 2023, ktorý sa vyjadril k otázke začiatku plynutia premlčacej doby. Uviedol, že v konaní nebolo sporné doručenie výpovede zo dňa 27. 07. 2017 a to ku dňu 30. 07. 2017. Účinky výpovede nastali v súlade s čl. 8.2 zmluvy dňa 30. 09. 2017. Nakoľko žaloba bola podaná na súde prvej inštancie dňa 03. 09. 2020, tak žalobca si uplatnil právo v rámci trojročnej premlčacej doby. Nesúhlasil s návrhom žalovanej na úhradu dlhu v mesačných splátkach vo výške 30 EUR, nakoľko tieto považoval za neprimerane nízke.

6. V odvolacej replike žalovaná zotrvala na podanom odvolaní a svojom odvolacom návrhu ako aj argumentácii spojenej so vznesenou námietkou premlčania. Mala za to, že účinnosť výpovede zo zmluvy, ktorá mala nastať dňa 30. 09. 2017 nepredstavovala len jedinú právne významnú skutočnosť. Bola toho názoru, že pre učenie začiatku omeškania a plynutia premlčacej doby bolo podstatné prvotné omeškanie žalovanej, ktoré muselo objektívne vyplývať z úverového účtu. Rovnako namietala tie zložky žalovanej sumy, ktoré boli výsledkom kvantifikácie pôvodného dlhu vyvolané zjavne neúmerne dlhou dobou od prvého momentu omeškania žalovanej až do výpovede zmluvy. V závere opätovne žiadala v prípade zviazania na zaplatenie akejkoľvek sumy o jej splácanie v splátkach. Poukázala na nutnosť pravidelných výdavkov spojených s bývaním, stravou, liekmi a výživovými doplnkami, pričom jej jediným príjmom je starobný dôchodok vo výške 457,80 EUR.

7. V odvolacej duplike žalobca zotrval na svojom vyjadrení k odvolaniu ako aj na ostatných vyjadreniach a ústnych prednesoch. Mal za to, že ani jeden z odvolacích dôvodov nie je naplnený, a preto napadnutý rozsudok považoval za vecne správny. Debet na bežnom účte pozostával iba v zúčtovaných poplatkoch za oznámenia o nezrealizované platby, úroky a poplatky za vedenie účtu, na plnenie ktorých sa žalovaná zviazala priamo v zmluve. Žalovaná nebola nútená zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom a mohla zmluvu kedykoľvek vypovedať a to aj bez udania dôvodu. Nárok na vrátenie čiastky debetného zostatku mohol z povahy veci vzniknúť až po reálnom vypovedaní zmluvy. Až po vypovedaní zmluvy mohol žalobca uplatniť svoj nárok na súde. Podľa názoru žalobcu žalovaná síce predložila rozhodnutie Sociálnej poisťovne - ústredie zo dňa 16. 12. 2023 za účelom preukázania, že povinnosť jednorazovej úhrady by mala pre ňu nepriaznivé dôsledky, avšak toto samo o sebe, bez ďalších relevantných tvrdení a dôkazov, nepotvrzuje jej zlú finančnú situáciu.

8. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. V prvom rade odvolací súd konštatuje, že žalovaná bola v priebehu celého konania až doposiaľ pasívna, pričom vo veci už okresný súd raz rozhodol, a to rozsudkom č. k. 7Csp/39/2021 – 233 zo dňa 27. 10. 2022, ktorým žalobu žalobcu vo veci samej zamietol. Na odvolanie žalobcu odvolací súd uznesením č. k. 15CoCsp/12/2023 – 258 zo dňa 10. 05. 2023 zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, a to aj s vysloveným právnym názorom, ktorým bol okresný súd v zmysle § 391 ods. 2 CSP viazaný.

11. Žalobca si v konaní uplatnil nárok zo zmluvy, ktorý predstavoval vzniknutý debet na bežnom účte žalovanej pozostávajúci z oznámení o nezrealizovaní platieb, úrokov a poplatkov spojených s vedením bežného účtu, na ktoré mal žalobca v zmysle zmluvy a VOP legitímny nárok. Na úhradu týchto nárokov sa žalovaná zaviazala priamo v zmluve (čl. 4 zmluvy), pričom výška poplatku za vedenie účtu bola upravená priamo v sadzobníku poplatkov. Podľa zmluvy všetky záväzky, ktoré vznikli počas trvania záväzku, bola táto povinná najneskôr do 15 dní od účinnosti výpovede zo zmluvy vyrovnať. Ak by nedošlo najneskôr v tejto lehote k vyrovnaní záväzkov, tak veriteľovi (žalobcovi) vznikol nárok na vymáhanie tejto pohľadávky (čl. 8 ods. 4 zmluvy). V zmysle čl. 8 bod 2 zmluvy bol oprávnený zmluvu vypovedať bez uvedenia dôvodu nielen žalobca, ale aj žalovaná ako spotrebiteľ. Rozdiel spočíval len v lehote uplynutím, ktorej výpoveď nadobudla účinnosť. V prípade výpovede zo strany žalovanej ako klientky by účinky výpovede nastali po uplynutí jedného mesiaca odo dňa jej doručenia. V prípade výpovede zo strany žalobcu ako banky, účinky výpovede nastali po uplynutí dvoch mesiacov od jej doručenia.

12. V konaní nebolo sporné, že zo strany žalobcu došlo k vypovedaniu zmluvy, a to listom žalobcu zo dňa 27. 07. 2017. Rovnako nebolo sporné ani to, že k doručeniu výpovede došlo dňa 30. 07. 2017 v zmysle VOP, od ktorého dátumu začala plynúť dvojmesačná lehota uplynutím, ktorej nastali účinky výpovede zo zmluvy, t. j. dňa 30. 09. 2017 uplynula dvojmesačná lehota a následne nastali účinky výpovede. Z uvedeného je tak zrejmé, že v zmysle zmluvných dojednaní si žalobca mohol po prvýkrát uplatniť právo zo zmluvy (podľa § 101 OZ) až dňa 01. 10. 2017, kedy začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba, ktorá by uplynula 01. 10. 2020. Nakoľko žaloba bola podaná na súde prvej inštancie dňa 03. 09. 2020, tak je zrejmé, že nedošlo k premlčaniu žalobcom uplatneného práva zo zmluvy v rámci všeobecnej trojročnej premlčacej doby, a preto jeho nárok súd prvej inštancie správne posúdil ako nepremlčaný a dôvodný. Napriek tomu, že v konaní nebolo sporné, že išlo nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, nie je možné žalovanú ospravedlniť tým, že je spotrebiteľka. Žalobcom uplatnené právo vzniklo za užívanie bežného účtu, pričom ak žalovaná nemala záujem, aby v jej prospech bol vedený bežný účet u žalobcu, mala v zmysle zmluvy túto vypovedať v čase, kedy už nemala záujem o poskytovanie služieb zo strany žalobcu. Žalovaná však ostala pasívna zmluvu nevypovedala, čo v konečnom dôsledku spôsobilo, že sa všetky poplatky naďalej navyšovali, až do okamihu, kedy došlo k vypovedaniu zmluvy zo strany žalobcu.

13. Žalovaná žiadala v prípade, ak by ju odvolací súd napriek jej námietkam zaviazal na zaplatenie akejkoľvek sumy, aby jej túto povolil splácať v pravidelných mesačných splátkach maximálne vo výške po 30 EUR mesačne. Žalobca s uvedeným návrhom žalovanej nesúhlasil. Právny zástupca žalovanej predložil odvolaciemu súdu rozhodnutie Sociálnej poisťovne – ústredie zo dňa 16. 12. 2023, ktorým bol žalovanej od 01. 01. 2024 zvýšený starobný dôchodok od 01. 01. 2024 zo sumy 441,80 EUR na sumu 457,80 EUR mesačne. Zo strany žalovanej síce boli tvrdené výdavky, avšak tieto žiadnym spôsobom neverifikovala tzn. o týchto nepredložila žiadne dôkazy, ktoré by mohol odvolací súd skutkovo posúdiť vo vzťahu k možnosti žalovanej zaplatiť priznanú sumu v pravidelných mesačných splátkach, t. j., aby zmenil paričnú lehotu. Žalovaná tak podľa názoru odvolacieho súdu hodnoverným spôsobom nepreukázala existenciu dôvodov, pre ktoré by bolo možné vyhovieť jej návrhu a zaviazat' ju na plnenie v pravidelných mesačných splátkach, a preto odvolací súd jej žiadosti splácať žalovanú sumu nevyhovel.

14. S ohľadom na vyššie uvedené, odvolací súd rozhodnutie okresného súdu vo veci samej potvrdil ako vecne správne, a to aj v závislom výroku o trovách konania.

15. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% voči neúspešnej žalovanej, ktorá je povinná tieto nahradiť v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

16. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.